Pustolovine Huckleberryja Finna

(Drug Toma Sawyera)
Putovanje prijateljstva, slobode i moralnog buđenja po Mississippiju

autor: Mark Twain

Autorsko pravo

Pustolovine Huckleberryja Finna

© 2026 Library of Alexandria.

Sva prava pridržana.

Autorsko pravo na izvorni uredni̇čki materijal, izmjene, raspored i dizajn izrađene za ovo izdanje pripada Library of Alexandria. Nijedan dio tih zaštićenih elemenata ne smije se reproducirati, pohranjivati u sustavu za dohvat podataka ni prenositi u bilo kojem obliku ili na bilo koji način bez prethodnog pisanog dopuštenja Library of Alexandria, osim ako je to dopušteno mjerodavnim zakonom.

Izdavač: Library of Alexandria

LibraryofAlexandria.com

SADRŽAJ

Uvod....3
Haklberi Finn....7
Poglavlje 1....8
Poglavlje 2....12
Poglavlje 3....19
Poglavlje 4....24
Poglavlje 5....28
Poglavlje 6....33
Poglavlje 7....40
Poglavlje 8....47
Poglavlje 9....59
Poglavlje 10....64
Poglavlje 11....68
Poglavlje 12....76
Poglavlje 13....84
Poglavlje 14....90
Poglavlje 15....95
Poglavlje 16....102
Poglavlje 17....112
Poglavlje 18....122
Poglavlje 19....135
Poglavlje 20....144

Poglavlje 21.....154
Poglavlje 22.....165
Poglavlje 23.....171
Poglavlje 24.....178
Poglavlje 25.....185
Poglavlje 26.....193
Poglavlje 27.....202
Poglavlje 28.....209
Poglavlje 29.....219
Poglavlje 30.....229
Poglavlje 31.....233
Poglavlje 32.....243
Poglavlje 33.....250
Poglavlje 34.....258
Poglavlje 35.....265
Poglavlje 36.....273
Poglavlje 37.....279
Poglavlje 38.....286
Poglavlje 39.....293
Poglavlje 40.....299
Poglavlje 41.....305
Poglavlje 42.....312
Posljednje poglavlje.....321

PREDGOVOR
PORUKA ČITATELJU

Obnova najveće knjižnice u povijesti čovječanstva

Prije više tisuća godina Aleksandrijska knjižnica bila je središte svjetskog znanja — utočište u kojem se prikupljala i slobodno dijelila mudrost svih poznatih civilizacija.

A onda je izgubljena.

Sada je ponovno gradimo — i pozivamo vas da nam se pridružite.

U Library of Alexandria zadaća nam je učiniti svaku knjigu dostupnom svakoj osobi na Zemlji — ne samo u tiskanom obliku nego na svakom jeziku, u svakom formatu i za svakog čitatelja.

Evo kako to činimo:

- **Luksuzna tiskana izdanja po stvarnoj cijeni tiskanja** - Naručite bilo koju knjigu kao kvalitetno mekoukoričeno ili elegantno tvrdoukoričeno izdanje, ili kao impresivan komplet u kutiji — i platite samo troškove tiskanja. Bez marži. Bez posrednika.
- **Neograničen pristup najvećim djelima** - Uživajte u tisućama bezvremenskih klasika — od Platona preko Shakespearea do Tolstoja — u lijepo oblikovanim, suvremenim izdanjima e-knjiga i audioknjiga. Čitajte i slušajte bez ograničenja — za svakog čitatelja, posvuda.
- **Suvremeni prijevodi za svaki jezik i narječje** - Ponovno oblikujemo klasike jasnim, pristupačnim jezikom — i prevodimo ih na svako zamislivo narječje. Svatko zaslužuje razumjeti najveće ideje čovječanstva.

Kada posjetite **LibraryofAlexandria.com** ne pristupate samo knjigama — pridružujete se globalnom pokretu za obnovu, očuvanje i dijeljenje mudrosti civilizacije.

Pridružite nam se već danas na LibraryofAlexandria.com

Zajedno ćemo se pobrinuti da svjetlo ljudske mudrosti više nikada ne ugasne.

Sa zahvalnošću,

Tim Moderne Aleksandrijske knjižnice

Posjetite:
www.libraryofalexandria.com
Ili skenirajte kod u nastavku:

Uvod

OVAJ ROMAN PRIPOVIJEDA DJEČAK KOJEMU stalno govore da se pristojno ponaša, a on bi radije bio gotovo bilo gdje drugdje. Pripovijeda vlastitim glasom. Upravo je zbog toga ova knjiga važna. Haklberi Finn govori kao siromašan dječak iz riječnoga gradića u Missouriju, a nema pojma da je duhovit, mudar ili opasan. Opisuje što vidi, a svijet odraslih koji prikazuje djeluje vrlo neobično kad ga opisuje on.

Ernest Hemingway jednom je slavno izjavio da sva moderna američka književnost potječe iz ove knjige. To je njegova tvrdnja i pretjerivanje, ali upućuje na nešto stvarno. Prije Haka američki romani uglavnom su zvučali poput svojih obrazovanih autora. Nakon njega pisac je mogao izgraditi cijelu knjigu od svakodnevnog govora i vjerovati da će on prenijeti istinu, šale i tugu u isti mah.

Autor na početku donosi upozorenje da će svatko tko traži motiv, pouku ili zaplet biti kazneno gonjen, prognan ili strijeljan. To je šala, i to dobra, ali ujedno govori nešto o vrsti knjige koju čitate.

Dječak iz Missourija postaje slavan

Mark Twain bio je pseudonim Samuela Clemensa, rođenog 1835. i odraslog u Hannibalu u Missouriju, gradiću na Mississippiju. Radio je kao tiskar i kormilar parobroda prije nego što je postao pisac, a jezik rijeke, njezine posade i opasnosti ostali su s njim cijeli život. Twain je knjigu počeo

pisati sredinom 1870-ih, nekoliko je puta odložio rukopis i dovršio ga 1883., nakon što je cijelo ljeto ustrajno radio u obiteljskom odmaralištu blizu Elmire u New Yorku. Haka je već predstavio kao sporedni lik u knjizi Pustolovine Toma Sawyera, a nova knjiga počinje osvrtom na tu raniju.

Radnja se odvija u dolini Mississippija nekoliko desetljeća prije nastanka knjige, u vrijeme kad je ropstvo u Missouriju još bilo zakonito. Twain ju je napisao nakon što je Građanski rat uništio taj svijet, ali odlučio se na njega osvrnuti očima djeteta koje je upilo njegova pravila, a da ih nikad nije preispitalo. Upravo ta odluka daje knjizi oštrinu. Hak nije reformator ni filozof. On samo opaža stvari, a ono što opaža često je uznemirujuće.

O knjizi se raspravlja otkad je objavljena, a rasprave se vode i danas. Ubrzo nakon objavljivanja zabranile su je neke knjižnice, isprva zato što se činila nepristojnom i neobuzdanom. Posljednjih godina rasprave se usredotočuju na prikaz rase i opetovanu uporabu pogrdnog izraza. Ta je povijest dio života romana. Mnogi pisci, filmski autori i nastavnici još je smatraju knjigom koja postavlja teška pitanja o Americi.

Hak traži neko drugo mjesto

Polazište je jednostavno. Hak je dječak koji razmišlja o bijegu, a živi u malom gradiću na Mississippiju. Nedavna pustolovina donijela mu je bogatstvo, a sad ga ljudi dobre namjere uče pristojnom ponašanju, što ga gotovo dovodi do suza od dosade. Pitanje je što će učiniti dječak koji ne podnosi pravila kad ga ona stjeraju u kut i kamo će otići.

Roman je dug, razbarušen i sastavljen od niza epizoda. Ima četrdeset dva poglavlja i još jedno završno. Njegov ritam prati rijeku: katkad je spor i spokojan, a katkad iznenada opasan. Twain miješa široku komediju sa scenama punim napetosti ili nježnosti. Služi se i nekoliko različitih narječja, što je jasno iz autorova uvodnog objašnjenja, pa neki dijalozi na papiru

mogu izgledati neobično. Čitanje naglas, kao u audioknjizi, pomaže. Ritam brzo postaje jasan, a Hakov jednostavan način govora lako je pratiti.

U prvim se poglavljima pojavljuje nekoliko imena i dječačka razbojnička družina, ali za čitanje nije potrebna nikakva priprema. Hak objašnjava ono što treba, usput i na svoj način.

Što Hak opaža na putu

Vrijedi imati na umu nekoliko pitanja. Hak kaže da ga mrtvi ne zanimaju i da ga ne oduševljavaju predodžbe o nebu kojima su ga učili. U što zapravo vjeruje i čemu vjeruje? Twainov pripovjedač iskreno govori o vlastitim osjećajima, ali često pogrešno shvaća njihovo značenje, pa postoji razlika između onoga što Hak kaže i onoga što čitatelj možda uočava. Koliko će ta razlika narasti?

Tu je i Hakov usamljeni, praznovjerni i maštoviti um. Posvuda vidi znamenja, lako laže i ima vlastiti, privatni kodeks dobra i zla. Odakle mu on i hoće li se održati pred svime čemu ga poučava svijet oko njega?

Naposljetku, knjiga koja počinje šalom o tome da nema nikakve moralne pouke sama po sebi nameće pitanje: što Twain zapravo namjerava?

Haklberi Finn

MJESTO RADNJE: dolina Mississippija Vrijeme radnje: prije četrdeset do pedeset godina

Poglavlje 1

NE BISTE ZNALI ZA MENE da niste pročitali knjigu pod naslovom Pustolovine Toma Sawyera, ali to nije važno. Tu je knjigu napisao gospodin Mark Twain i uglavnom je govorio istinu. Neke je stvari malo preuveličao, ali uglavnom je govorio istinu. Nema veze. Nikad nisam vidio nikoga tko nije barem jednom slagao, osim tete Polly, udovice, a možda i Mary. Teta Polly – Tomova teta Polly, jest – i Mary i udovica Douglas spominju se u toj knjizi, koja je uglavnom istinita, s ponekim pretjerivanjem, kao što sam već rekao.

A knjiga završava ovako: Tom i ja pronašli smo novac koji su razbojnici sakrili u špilji i postali bogati. Dobili smo po šest tisuća dolara – sve u zlatu. Bio je to strašan kup novca kad su ga naslagali na hrpu. Uglavnom, sudac Thatcher uzeo ga je i uložio uz kamatu, pa nam je donosio po jedan dolar na dan tijekom cijele godine – više nego što bi čovjek znao potrošiti. Udovica me uzela za sina i rekla da će me civilizirati, ali bilo je teško stalno živjeti u kući, s obzirom na to koliko je udovica u svemu bila turobno uredna i pristojna; pa kad to više nisam mogao podnijeti, pobjegao sam. Ponovno sam se uvukao u svoje stare dronjke i u bačvu za šećer te opet bio slobodan i zadovoljan. Ali Tom Sawyer pronašao me i rekao da namjerava osnovati družinu razbojnika i da se mogu pridružiti ako se vratim udovici i budem pristojan. I tako sam se vratio.

Udovica je plakala nada mnom i zvala me sirotim izgubljenim janjetom, a nazvala me i mnogim drugim imenima, ali nikad mi nije htjela zlo. Opet me odjenula u onu novu odjeću,

a ja nisam mogao ništa drugo nego znojiti se i znojiti te osjećati kako me sve steže. I onda je opet počelo po starom. Udovica je pozvonila za večeru i morao si odmah doći. Kad bi sjeo za stol, nisi mogao odmah početi jesti, nego si morao čekati da udovica pogne glavu i malo promrmlja nad jelom, premda s njim zapravo nije bilo ništa loše – osim što je svako jelo bilo kuhano zasebno. U bačvi punoj svakakvih ostataka bilo je drukčije; stvari bi se izmiješale, sokovi bi se nekako proželi pa bi jelo bilo bolje.

Poslije večere uzela bi svoju knjigu i učila me o Mojsiju i papirusima, a ja sam jedva čekao doznati sve o njemu; ali nakon nekog vremena otkrila mi je da je Mojsije već odavno mrtav, pa mi više nije bilo stalo do njega jer ne marim za mrtvace.

Uskoro sam poželio pušiti pa sam zamolio udovicu da mi dopusti. Ali nije htjela. Rekla je da je to ružna navika i da nije čista te da se moram truditi da je više ne ponavljam. Tako je to s nekim ljudima. Osuđuju nešto o čemu ništa ne znaju. Eto, ovdje se zamarala Mojsijem, koji joj nije bio nikakav rod i nikome nije koristio, jer je, razumijete, bio mrtav, a meni je nalazila tisuću mana zato što sam radio nešto što je imalo i dobrih strana. A i sama je uzimala burmut; naravno, to je bilo sasvim u redu jer je to ona radila.

Njezina sestra, gospođica Watson, prilično mršava usidjelica s naočalama, tek se bila doselila k njoj i sad me navalila učiti iz početnice. Mučila me prilično naporno otprilike sat vremena, a onda joj je udovica rekla da popusti. Nisam to mogao još dugo podnositi. Zatim mi je sat vremena bilo smrtno dosadno i nisam se mogao smiriti. Gospođica Watson govorila bi: „Ne stavljaj noge gore, Haklberi"; i: „Ne grbi se tako, Haklberi – sjedi uspravno"; a ubrzo bi rekla: „Ne zijevaj i ne proteži se tako, Haklberi – zašto se ne pokušaš pristojno ponašati?" Onda mi je sve ispričala o lošem mjestu, a ja sam rekao da bih volio biti ondje. Tada se naljutila, ali nisam joj htio zlo. Samo sam htio nekamo otići; samo sam htio promjenu, nije mi

bilo važno kamo. Rekla je da je grešno govoriti ono što sam rekao; kazala je da to ne bi rekla ni za cijeli svijet i da će živjeti tako da ode na dobro mjesto. Pa, nisam mogao vidjeti nikakvu prednost u odlasku onamo kamo je ona išla, pa sam odlučio da se neću truditi dospjeti tamo. Ali nisam to rekao jer bi to samo izazvalo nevolje i ne bi ničemu koristilo.

Kad je već počela, nastavila mi je pričati sve o dobrom mjestu. Rekla je da bi čovjek ondje po cijele dane samo hodao s harfom i pjevao, zauvijek. Nije mi se baš svidjelo. Ali nisam to rekao. Pitao sam je misli li da će Tom Sawyer otići onamo, a ona je rekla da nema ni najmanje šanse. To me razveselilo jer sam htio da Tom i ja budemo zajedno.

Gospođica Watson nastavila je zanovijetati, pa mi je to postalo zamorno i usamljenički. Nakon nekog vremena doveli su crnce i održali molitvu, a onda su svi otišli na spavanje. Otišao sam u svoju sobu sa svijećom i stavio je na stol. Zatim sam sjeo na stolicu kraj prozora i pokušao smisliti nešto veselo, ali nije išlo. Osjećao sam se toliko usamljeno da sam gotovo poželio da sam mrtav. Zvijezde su sjale, a lišće je u šumi tako tužno šuštalo; čuo sam sovu daleko u noći kako hukće zbog nekoga tko je umro, a kozodoj i pas cviljeli su zbog nekoga tko će umrijeti; vjetar mi je pokušavao nešto šapnuti, ali nisam mogao razabrati što, pa me od toga prolazila jeza. Onda sam negdje daleko u šumi čuo onakav zvuk kakav pravi duh kad želi ispričati nešto što mu leži na srcu, ali ne može se jasno izraziti, pa se ne može smiriti u grobu i mora svake noći tako lutati i jadikovati. Toliko sam se rastužio i uplašio da sam poželio da imam nekoga uza se. Uskoro mi se pauk počeo penjati uz rame, pa sam ga otresao i pao je u svijeću; prije nego što sam se stigao pomaknuti, sav se smežurao. Nije mi trebalo da mi itko kaže kako je to strašno loš znak i da će mi donijeti nesreću, pa sam se toliko uplašio da mi se od straha gotovo sva odjeća tresla. Ustao sam i tri se puta okrenuo u mjestu, svaki put prekriživši se; zatim sam pramenčić kose svezao koncem da

otjeram vještice. Ali nisam baš vjerovao u to. To se radi kad pronađete potkovu pa je izgubite, umjesto da je prikucate iznad vrata, ali nikad nisam čuo da to može otjerati nesreću kad ubijete pauka.

Ponovno sam sjeo, sav drhteći, i izvadio lulu da zapalim; u kući je sada bilo tiho kao u grobu, pa udovica neće znati. E, nakon podosta vremena začuo sam kako negdje daleko u gradu sat udara – bum, bum, bum – dvanaest puta; a onda je opet sve utihnulo – tiše nego ikad. Ubrzo sam začuo kako se u mraku među drvećem slomila grančica – nešto se micalo. Ostao sam mirno sjediti i slušati. Odjednom sam jedva čujno začuo „mijau! mijau!“ odozdo. Odlično! Rekao sam: „Mijau! Mijau!“ što sam tiše mogao, pa ugasio svjetlo i iskobeljao se kroz prozor na krov šupe. Onda sam se spustio na zemlju i uvukao među drveće i, kao što sam i mislio, ondje me čekao Tom Sawyer.

Nastavite čitati: Pustolovine Huckleberryja Finna

Ovo je besplatni pregled knjige Pustolovine Huckleberryja Finna iz Library of Alexandria.

Čitajte i slušajte cijelu knjigu i više od 200.000 drugih, 90 dana besplatno:

https://libraryofalexandria.com/hr/products/adventures-of-huckleberry-finn